

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3163/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság Göd Város Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi építési szabályzatáról szóló 24/2016. (XII. 9.) önkormányzati rendelet módosításáról szóló 20/2019. (X. 10.) önkormányzati rendelete hatályba nem lépéséről szóló 23/2019. (XI. 6.) önkormányzati rendelete, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 101.K.701.908/2023/17. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítására és alkalmazásának kizárására irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője (Maklár Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Maklár Zoltán irodavezető ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdés és a 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványban kérte a Göd Város Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi építési szabályzatáról szóló 24/2016. (XII. 9.) önkormányzati rendelet módosításáról szóló 20/2019. (X. 10.) önkormányzati rendelete hatályba nem lépéséről szóló 23/2019. (XI. 6.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör2.), valamint a Budapest Környéki Törvényszék 101.K.701.908/2023/17. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását, és az Ör2.-nek az Alkotmánybíróság eljárására okot adó ügyben való alkalmazhatóságának kizárását, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, a T) cikk (2)-(3) bekezdésének, a XIII. cikk (1) bekezdésének, valamint a 32. cikk (3) bekezdésének a sérelme miatt.
- [2] 1.1. Az alapügyben megállapított tényállás szerint az indítványozó adásvételi előszerződést kötött gödi ingatlanokra, amelyekre az indítványozó javára jelzálogjogot jegyeztek be az ingatlannyilvántartásba. Az ingatlanok tulajdonosai meghatalmazást adtak az indítványozónak, hogy településrendezési szerződést

kössön Göd Város Önkormányzatával (a továbbiakban: Önkormányzat) az ingatlanokat magába foglaló területre vonatkozó településszerkezeti terv és helyi építési szabályzat módosítása érdekében. Az indítványozó és az Önkormányzat 2019. szeptember 9. napján településrendezési szerződést kötöttek.

- [3] Az állami főépítész hatáskörben eljáró Pest Megyei Kormányhivatal (a továbbiakban: állami főépítész) a tervezett módosításhoz – számos kritika megfogalmazásával – 2019. október 1. napján PE/ÁF/00003-8/2019. számon adott záró szakmai véleményt. Az Önkormányzat Képviselő-testülete (a továbbiakban: Képviselő-testület) 2019. október 9. napján fogadta el a helyi építési szabályzatról szóló 24/2016. (XII. 9.) önkormányzati rendelet módosításáról szóló 20/2019. (X. 10.) önkormányzati rendeletet (a továbbiakban: Ör1.). Az Ör1. 50. §-a szerint, a rendelet a kihirdetésének napját követő 30. napon lép hatályba. Az Ör1. a 24/2016. (XII. 9.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban: HÉSZ) több rendelkezését is módosította, így többek között a perben érintett területen a korábbinál kisebb mértékben határozta meg a kialakítható új telkek legkisebb területét.
- [4] Az állami főépítész a 2019. október 15. napján kelt, PE/ÁF/00003-9/2019. számú iratával a záró szakmai véleményét visszavonta arra hivatkozással, hogy az Ör1. a benyújtott formában – jogszabályon alapuló ellentmondások miatt – jogszerűen nem fogadható el.
- [5] A képviselő-testület a 2019. november 5-én tartott rendkívüli ülésén elfogadta az indítvánnyal érintett – 2019. november 9. napján hatályba lépett és 2019. november 10. napján hatályát veszített – Ör2.-t.
- [6] Az indítványozó 2020. október 7. napján az érintett területen fekvő ingatlanok vonatkozásában telekcsoport újraosztás engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő. Az Önkormányzat jegyzője a 11/353-2/2020. számú előzetes szakhatósági állásfoglalásában a kérelmezett telekalakításhoz nem járult hozzá, mert a kialakítandó telkek egyike sem felel meg az övezeti előírásnak. A szakhatósági állásfoglalásra tekintettel a Pest Vármegyei Kormányhivatal (a továbbiakban: alperes) az indítványozó telekalakítás iránti kérelmét a 2020. december 15-én kelt, 830048/3/2020. számú határozatával elutasította.
- [7] Az indítványozó keresetet terjesztett elő az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, melyben a támadott határozat megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Kifejtette, hogy az alperes határozata olyan előzetes szakhatósági állásfoglaláson alapszik, amely a jogszabályba ütköző Ör2. rendelkezésén alapul. Az indítványozó a Kúria Önkormányzati Tanácsának megkeresését is indítványozta az Ör2. más jogszabályba ütközésének vizsgálata végett.
- [8] A Budapest Környéki Törvényszék (a továbbiakban: Törvényszék) a 101.K.700.511/2021/28. számú végzésével kezdeményezte a más jogszabályba ütközésére irányuló normakontrollt, de a Kúria a Köf.5.007/2022/6. számú

határozatával az Ör2. más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló bírói indítványt elutasította.

- [9] Az önkormányzati tanács határozata indokolásában rámutatott arra, hogy a bíróságnak az Ör2. más jogszabályba ütközését állító indítványában nem volt elegendő idéznie a felperesnek az Ör2. törvényellenességét alátámasztó érveit, abban a saját belső meggyőződésének kellett volna tükröződnie. Rámutatott arra is, hogy a bíróságnak azt is szükséges lett volna indokolnia, hogy az Ör2.-t milyen okból tartotta az ügyben alkalmazandó jogszabálynak.
- [10] A Törvényszék ezt követően 101.K.701.669/2022/4. számú végzésével ismételt indítványozta a Kúria előtt az Ör2. felülvizsgálatát, de ezt a Kúria Köf.5.020/2022/2. számú végzésével, annak elkésettsége okán visszautasította, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 39. § (1) bekezdése alapján.
- [11] 1.2. A Törvényszék ezt követően indítványozta az előtte folyamatban lévő 101.K.700.066/2023. számú eljárásban az eljárás felfüggesztése mellett az Abtv. 25. § (1) bekezdése alapján, hogy az Alkotmánybíróság az Ör2. alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és mondja ki az Alkotmánybíróság eljárására okot adó ügyben való alkalmazhatóságának kizártságát, tekintettel arra, hogy az indítványozó szerint a támadott jogszabályi rendelkezés ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével és 32. cikk (3) bekezdésével. A Törvényszék álláspontja szerint az „Ör2. egésze alaptörvény-ellenes más jogszabályba ütközés okán”. Hangsúlyozta azt is, hogy Ör2.-t érintően kizárólag alaptörvény-ellenességre hivatkozik, azt is megemlítette ugyanakkor, hogy a bíróság hiába indítványozta az Ör2. más jogszabállyal való összeütközésének vizsgálatát, annak érdemi lehetőségétől a Kúria elzárta a bíróságot. Álláspontja értelmében, habár az Ör2. az ügy kiindulási pontját képező telekalakítás iránti kérelem elbírálásakor már valóban nem volt hatályban, azonban annak elbírálását érintően mégis kiemelt jelentőséggel bírt, ugyanis az Ör2. elfogadására tekintettel nem lépett hatályba az Ör1., amelynek eredményeként a kialakítható új legkisebb telkek körébe az érintett ingatlanok már nem tartozhattak bele. Amennyiben az Ör1. lépett volna hatályba, az így módosult HÉSZ alapján az indítványozó telekalakítás iránti kérelme tekintetében eltérő döntés születhetett volna. Ebből következően a Törvényszék szerint az Ör2. mind az alperesi döntés esszenciáját képező szakhatósági állásfoglalás, mind az alperesi döntés meghozatalában bár közvetett, de kiemelt szereppel bírt. Szerinte a jogszabály alkalmazandóságának nem szükséges közvetlen módon megvalósulnia, tehát a közvetett alkalmazandóság is elégséges annak más jogszabályba való ütközésének indítványozásához.
- [12] Az alaptörvény-ellenesség tartalmi indokolása körében a Törvényszék előadta, hogy álláspontja szerint az Ör2. meghozatalának folyamata során több releváns jogszabály megsértésével mind az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében definiált jogállamisági

klauzula elválaszthatatlan részét képező jogbiztonság követelményének, mind pedig 32. cikk (3) bekezdésének sérelme is megállapítható. Arra hivatkozott, hogy kirívóan súlyos jogszabálysértés történt, amikor állami főépítész visszavonta a korábbi véleményét, hiszen legfeljebb arra lett volna jogosult, hogy jogszabályi ütközés esetén törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezzen. A Törvényszék álláspontja szerint már önmagában ez a körülmény is megalapozza az Ör2. magasabb szintű jogszabályba való ütközését, ami által megvalósult szerinte az Alaptörvény 32. cikk (3) bekezdésének sérelme. Mindezekon felül azt is hangsúlyozta a Törvényszék, hogy az Ör2. további eljárási szabályok megsértésével került meghozatalra: az Ör2. tartalmát nem tárgyalta meg a Bizottság, mivel számára azt meg sem küldték. A Törvényszék szerint azonban a Bizottság az Önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 33/2014. (XII. 1.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: SZMSZ) alapján köteles lett volna javaslatot tenni a HÉSZ-t érintő módosítás, így az Ör2. vonatkozásában. Ennek következtében a Törvényszék szerint az Ör2. az SZMSZ 2. melléklet „Városfejlesztési Bizottság feladat- és hatáskörei” címe 1. b) pontjának, illetve az ennek szabályozási kereteit megteremtő Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 53. § (1) bekezdés g) pontjának és 59. § (2) bekezdésének megsértésével került megalkotásra. Az SZMSZ-ben foglalt kötelezettség elmaradása a Törvényszék meglátása szerint olyan súlyú garanciális jogalkotási szabálysértésnek számít, amely az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének tartalmába tartozó jogbiztonság követelményének sérelmét eredményezte, ezzel az Ör2. közjogilag érvénytelennek minősült.

[13] 1.3. Az Alkotmánybíróság 3362/2023. (VII. 19.) AB végzésével (a továbbiakban: Abv.) az Ör2. alaptörvény-ellenességének megállapítására és alkalmazásának kizárására irányuló bírói kezdeményezést visszautasította, mivel az indítvány az Abtv. 25. §-ában és 52. §-ában előírt feltételeknek nem tett eleget.

[14] 1.4. Ezt követően a Törvényszék 101.K.701.908/2023/17. számú ítéletében (a továbbiakban: Törvényszéki Ítélet) az indítványozó keresetét mint alaptalant a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította. A Törvényszék ítélete kiemeli, hogy az Ör1. hatályba nem lépése folytán az indítványozó által kezdeményezett telekalakítási eljárásban a HÉSZ rendelkezéseit kell alkalmazni. Az alperesnek a telekalakítás iránti eljárásban a határozat hozatalakor hatályos jogszabályként a HÉSZ rendelkezéseit kellett alkalmazni, mivel az Ör1. nem lépett hatályba, így a HÉSZ perbeli ingatlanokra vonatkozó övezetének módosítására nem került sor. A HÉSZ módosításának elmaradása az indítványozó tulajdonjoghoz fűződő jogait nem érintette. Az indítványozó az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (Étv.) szabályain alapuló építési jogai sem sérültek azzal, hogy a tervezett telekalakítás elutasítása folytán a tulajdonát képező ingatlanok beépítésére az Má-1 építési övezet előírásai alapján a továbbiakban is van lehetőség. A bíróság a Kp. 85. §

(1) és (2) bekezdése alapján a keresettel támadott határozatot a meghozatalakor hatályban lévő jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja. A telekalakítás iránti kérelemről szóló döntés hozatalának időpontjában az Ör1. által módosított HÉSZ szabályait a hatálybalépésének elmaradása folytán nem lehetett figyelembe venni. A Törvényszék mellőzte az indítványozónak a 3197/2018. (VII. 21.) AB határozat alapján ismételten előterjesztett indítványára az Ör2. alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló eljárás kezdeményezését figyelemmel arra, hogy az előző kérelem alapjául szolgáló okok nem változtak meg. A Törvényszék utalt arra, hogy az indítványozó a közigazgatási eljárásban és a közigazgatási perben maga sem vitatta, hogy az Ör1. rendelkezései nem voltak hatályban. Az Alkotmánybíróság az Abv. indokolásában foglaltak értelmében az Ör2. miatt a HÉSZ szabályozása nem módosult és a folyamatban lévő közigazgatási eljárásban a HÉSZ azonos szöveggel volt hatályban, amelyből eredően a közigazgatási perben is az alperes határozatának hozatalakor hatályos HÉSZ rendelkezéseit kell alkalmazni. Az Alkotmánybíróság rámutatott arra is, hogy a jelen esetben nem arról van szó, hogy egy korábban hatályos rendelkezés megváltozott volna, ami akár tartalmi, akár formai okból adott esetben akár vizsgálható lenne alaptörvény-ellenesség szempontjából, hanem arról, hogy az Ör2. miatt a HÉSZ szabályozása végül nem módosult. Mindezekből következően a Törvényszék az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezése iránti indítványt mellőzte.

- [15] 2. Az indítványozó ezt követően fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz az Abtv. 26. § (1) bekezdés valamint a 27. § (1) bekezdés alapján. Álláspontja szerint az Ör2. valamint a Törvényszéki Ítélet sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a T) cikk (2)-(3) bekezdését, a XIII. cikk (1) bekezdését, valamint a 32. cikk (3) bekezdését.
- [16] A panasz alapja az, hogy az Önkormányzat Alaptörvénybe ütköző módon alkotott jogszabályt, amellyel egy kihirdetett érvényes jogszabály hatályba lépését Alaptörvénybe ütköző módon akadályozta meg. Az indítványozó szerint az előterjesztésre vonatkozó szabályok megszegésével előterjesztett Ör2-t nem lehetett volna jogszerűen elfogadni, ezért az Ör2. „közjogilag semmis”. A hatályba lépés előtt négy nappal elfogadott, a hatálybalépést megakadályozó Ör2. vonatkozásában úgy véli, hogy az Ör2. alkalmazására semmiféle felkészülési idő nem állt az Indítványozó rendelkezésére.
- [17] Az Ör2. elfogadása során az önkormányzat – túl azon, hogy kiszámíthatatlan szabályozást valósított meg, amely önmagában sérti a tulajdonhoz fűződő alapjogot – semmiféle közérdeket nem határozott meg, amely megalapozhatta volna az Ör1. hatályba nem lépését. Azzal, hogy az Ör1. az Alaptörvénybe ütköző Ör2. miatt nem lépett hatályba, maga a módosítatlan tartalmú – és jelen ügyben alkalmazandó – HÉSZ sem lehet az Alaptörvény rendelkezéseinek megfelelő jogszabály, a HÉSZ

jelenleg formálisan hatályos tartalmának megfelelő jogalkalmazás az Ör2. nélkül értelmezhetetlen.

- [18] Jelen ügyben nincs jelentősége annak, hogy az Ör2. egy még hatályba nem lépett jogszabály hatályba nem lépésére vonatkozó rendelkezést tartalmazott, ugyanis amennyiben egy végrehajtottá vált és hatályát veszített jogszabály Alaptörvénybe ütközését az Alkotmánybíróság nem állapíthatja meg, azzal sérülne az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamisági alapelv, és ezzel semmiféle alkotmányos korlátja nem lenne Alaptörvénybe ütköző olyan jogszabályok megalkotásának, amelyek hatályba lépésüket követően rendkívül rövid idő elteltével (mint a perbeli ügyben) hatályba lépnek, végrehajtottá válnak, majd hatályukat veszítik. Álláspontja szerint jelen ügyben – annak ellenére, hogy már nem hatályos jogszabály – az Ör2. a Törvényszéki Ítélet indokolása szerint a bíróság által egyértelműen alkalmazott jogszabálynak minősül.
- [19] Az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított kérelmére vonatkozó indokolása szerint a Törvényszéki Ítélet alaptörvény-ellenessége megállapítására és az ítélet megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panasz alapja az, hogy „az ítélet olyan jogszabályon (Ör2.) alapul, amely Alaptörvénybe ütközik”.
- [20] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből következő jogállamisági kritérium, valamint az az Alaptörvény 32. cikk (3) bekezdéséből következő, a más jogszabályoknak történő megfelelésségre vonatkozó előírás sérült, amikor egyrészt a kihirdetett érvényes jogszabály hatályba nem lépését elrendelő jogszabály (Ör2.) megalkotására a jogalkotásra vonatkozó eljárási szabályok közjogi érvénytelenséget eredményező megsértésével, és a kellő felkészülési idő biztosítása nélkül (annak kirívó hiányával) került sor; másrészt a jogalkotásnak a jogalkotó által kinyilvánított egyedüli és kizárólagos alapja és oka egy nyilvánvalóan törvénybe ütköző hatósági aktus (törvénybe ütköző állami főépítészti záró szakvélemény); harmadrészt hiányzik a hatályba nem lépést elrendelő jogszabályok megalkotására előírt normatív (Jat.-ban megkövetelt) feltétel („szabályozás célja másként nem érhető el”). Figyelemmel arra, hogy a jogalkotó által megkötött, érvényes és jelenleg is hatályos településrendezési szerződésben foglalt szabályozási céloknak mindenben megfelelő, kihirdetett érvényes jogszabály hatályba lépését a hatályba lépése előtt 4 nappal hozott jogszabály akadályozta meg, és a változatlan tartalommal hatályban maradt településszerkezeti tervben foglalt céloknak mindenben megfelelő kihirdetett érvényes jogszabály hatályba lépését a hatályba lépése előtt 4 nappal hozott jogszabály akadályozta meg, az indítvány szerint a jogalkotás olyan mértékben kiszámíthatatlanná vált, hogy a jogbiztonság legelemibb kritériumának sem felelt meg.
- [21] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.

- [22] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó a panaszt a törvényi határidőn belül terjesztette elő. A jogi képviselővel eljáró indítványozó csatolta az eljáró jogi képviselő meghatalmazását. Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [23] 3.2. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasznak az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján történő vizsgálata eredményeként az alábbiakat állapította meg.
- 3.3. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint akkor terjeszthető elő alkotmányjogi panasz, ha a megjelölt jogszabályi rendelkezés alkalmazásra került, és annak révén következett be az alaptörvény-ellenesség. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panasz benyújtásának tehát alapvető feltétele az, hogy a támadott bírósági határozatban az alkotmányellenesnek vélt jogszabály valóban alkalmazásra kerüljön. Ez következik abból, hogy a törvény az „alkalmazása folytán” fordulatot használja.
- [24] Az Alkotmánybíróság már az Abv-ben megállapította, hogy a Törvényszéknek az Ör2.-t nem kellett – mert fogalmilag nem lehetett – alkalmaznia.
- [25] Az Alkotmánybíróság az Abv-ben utalt következetes gyakorlatára, miszerint a norma alkalmazásának alapvető feltétele a támadott norma és az egyedi ügy közötti közvetlen összefüggés.
- [26] A konkrét ügyben maga a Törvényszék sem állította egyértelműen azt, hogy az Ör2.-t közvetlenül alkalmaznia kellene, inkább csak arra igyekezett utalni, hogy az Abtv. 25. §-a szerinti bírói kezdeményezés feltételeinek teljesítéséhez a támadott jogszabályi rendelkezés „közvetett alkalmazandósága” is elegendő. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság számára már az Abv. alapjául szolgáló indítványból is nyilvánvalóan megállapítható volt, hogy az Ör2. egy olyan módosító rendelet volt, ami eleve csak egyetlen érdemi rendelkezést tartalmazott, nevezetesen azt, hogy az Ör1. nem lép hatályba. Ennélfogva az is nyilvánvaló, hogy az Ör1. rendelkezései (melyek hatályba lépése az indítványozónak érdeke lett volna) soha nem voltak hatályban, nem vette kezdetét a rendelet ún. általános időbeli hatálya, azaz jogkövetkezményt soha nem váltottak ki. Jelen esetben tehát nem arról van szó, hogy egy korábban hatályos rendelkezés megváltozott volna (ami akár tartalmi, akár formai okból adott esetben akár vizsgálható lenne az alaptörvény-ellenesség szempontjából), hanem arról, hogy az Ör2. miatt a HÉSZ szabályozása végül nem módosult. A Törvényszék előtt folyamatban lévő ügyben tehát a HÉSZ mindvégig ugyanazzal a szöveggel volt hatályban, a Törvényszéknek kétséget kizáróan az abban foglalt hatályos szabályokat kellett alkalmaznia, és egyben az Ör2.-t pedig egyértelműen nem kellett (mert fogalmilag nem lehetett) alkalmaznia. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az

indítványt az Abv-ben, tekintettel arra, hogy az nem felelt meg az Abtv. 25. § (1) bekezdésében foglalt törvényi feltételeknek, az Abtv. 64. § d) pontja alapján visszautasította.

- [27] Az Alkotmánybíróság jelen alkotmányjogi panasz alapján indult eljárásban nem látott indokot arra, hogy az Abv-ben foglalt megállapításaitól eltérjen. Mindezt alátámasztja, hogy az Abv-t követően meghozott Törvényszéki Ítéletben maga az eljáró bíróság erősítette meg, hogy az Abv. alapjául szolgáló bírói kezdeményezés alapjául szolgáló okok nem változtak meg, erre tekintettel már mellőzte az indítványozó ismételten előterjesztett indítványát az Ör2. alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló eljárás kezdeményezésére.
- [28] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy az Ör2. nem került alkalmazásra a sérelmesnek vélt Törvényszéki Ítéletben.
- [29] A támadott jogszabályi rendelkezések bíróságok általi alkalmazásának hiányában pedig az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek {lásd hasonlóan: 3333/2024. (VIII. 23.) AB végzés, Indokolás [29]; 3110/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [46]; 3225/2023. (V. 5.) AB végzés, Indokolás [18]; 3291/2019. (XI. 5.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]; 3072/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [8]}.
- [30] 3.4. Az Abtv. 27. §-a szerinti, a bírói döntés ellen előterjeszhető alkotmányjogi panaszát az indítványozó arra alapozta, hogy „az ítélet olyan jogszabályon (Ör2.) alapul, amely Alaptörvénybe ütközik”.
- [31] Az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jog sérelme azonban az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panasz keretében kifogásolható, és nem az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján. Az indítványozó tehát lényegében az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított panaszában is az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapozott érveit adta elő.
- [32] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés szerinti panaszem így nem tartalmaz önálló, az Abtv. 26. § (1) bekezdés szerinti indokolástól tartalmilag elkülönülő indokolást.
- [33] Az indítvány mind a támadott jogszabály, mind a támadott bírói döntés tekintetében tartalmilag ugyanazokat a – támadott jogszabállyal szemben megfogalmazott – érveket hozta fel.
- [34] Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata értelmében, ha a panasznak több tárgya van, a panasz tárgyaira vonatkozóan külön-külön kell az alkotmányjogi panaszban bemutatni, hogy azok milyen indokok, érvek alapján alaptörvény-ellenesek {lásd hasonlóan 3193/2016. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [15]; 3251/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [16]–[17]}. Ha az indítványozó egyetlen beadványban egyaránt támad jogszabályi rendelkezést és bírói döntést is, esetleg ezek közül többet is, akkor panaszának valamennyi jogszabályi rendelkezés, illetve bírói döntés vonatkozásában, külön-külön ki kell elégítenie a törvényben meghatározott követelményeket {3193/2016. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [15]}.

- [35] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti kérelem – a fentiekben kifejtettek alapján – nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető, tartalmilag önálló indokolást. A bírói döntéssel szemben felhozott indokolás is valójában a támadott jogszabály vitatását tartalmazza.
- [36] Mindezekre tekintettel az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti, a határozott kérelemre vonatkozó követelménynek.
- [37] 4. A kifejtettek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében, illetve az 52. § (1b) bekezdés e) pontjában meghatározott befogadhatósági feltételeknek, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. április 1.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró